

ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ

ਖੇਸਲਾ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

ਸ. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ -ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮੁਦਈ) ਅਤੇ ਸ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ

(ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ), ਜਵਾਬਦੇਹ

1953

1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 345.

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 29ਵਾਂ ਆਰਡਰ XXXVII, ਨਿਯਮ 2-ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ-ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ-ਕੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ-ਵਿਵੇਕ, ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵਿਧਾਨ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਢੰਗ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ

ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXVII ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਗੱਲਬਾਤ ਯੋਗ ਸਾਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਜਾਜ਼ਤ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ

ਪੱਖ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXXVII ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 13, ਅਕਤੂਬਰ, 1952, 1908 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣਾ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਸ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਸਹੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਲ. ਭਾਟੀਆ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਖੋਸਲਾ। ਜੇ ਖੋਸਲਾ J. ਇਹ ਚਾਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੇਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਚਾਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ 'ਆਰਡਰ XXXVII, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਜਾਜ਼ਤ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਵੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਲਾਲਾ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਕਰੋਬਰ ਖੰਡਨ ਮੁਸ਼ਤਰਕਾ ਅਹਲੇ ਹਨੂਦ ਮੌਸੂਮਾ ਨਨੋ ਮੱਲ ਸੰਵਲ ਦਾਸ (1) ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ, ਜੇ.ਜੇ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ

ਆਰਡਰ XXXVII, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਐੱਸ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਸ. ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ" ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਧੀਕ ਵਕੀਲ- ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਦੀ ਤਰਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ

ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੱਖ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਆਰਡਰ XXXVII, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਰ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ" ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲਾ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਕਰੋਬਰ ਖੰਡਨ ਮੁਜ਼ਤਰਕਾ ਅਹਲੇ ਹਨੂਦ ਮੌਸੂਮਾ ਨਹੀਂ ਮੱਲ ਸੰਵਲ ਦਾਸ (1) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੋ ਗੁਣਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ "ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ, ਕਿ ਸੋਧੀ ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗਲਤ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜੋ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਐਸ ਬਜ਼ਾਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਲ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਵਧਵਾ (2) ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ XXXVII, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਟ੍ਰਾਇਲਬਲ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ: 'HIM II TBBAMMBIIIIWHMI

i. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਠਾਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਸ਼ਰਤ ਏ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਗੁਰ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ., "ਦ ਜਵਾਲਾ ਬੈਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਆਗਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਸੀ. ਹਬੀਬ ਅਹਿਮਦ (1)। ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ- ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੱਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸ਼ੱਕ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੰਗੀ ਛੁੱਟੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ,

ਸ੍ਰੀ ਗਰੋਵਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿ ਕੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਾਈਬਲ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੈਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗਰੋਵਰ ਨੇ ਕੇ.ਆਰ.ਕੋਸਵਨ ਬਨਾਮ ਦ ਸਾਊਥ ਇੰਡੀਅਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਜੀਬ ਕੇਸ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸ. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿ- ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਛੁੱਟੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ: ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਅਤੇ ਐਸ. ਗੁਰ-ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੰਮੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਅ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮਾਪਦੰਡ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਬੇਵਕੂਫੀ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਬਦਨਾਮੀ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਲਾਨਾ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਆਰਡਰ 14 ਆਰਡਰ XXXVII ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਰਚਾ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXXVII ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸ਼ਾਮ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਜ਼ ਸਿੰਘ ਕੋਰਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੀਟੀਐਮ ^6 ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੇਜੀਓਸਲਾ, ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ (ਮੁਦਾਇਕ ਦੇ) ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚੇ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ"

ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੇ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦ ਜਵਾਲਾ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। , ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ ਹਬੀਬ ਅਹਿਮਦ (1)। 1 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠਣਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ? ਸਾਰੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ- ਸ. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਸ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸ. ਗੁਰ-ਇੱਥੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤੀਆ ਛੁੱਟੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੇਸ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦੇ ਕਰਾਸ-ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਟ੍ਰਾਈਬਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 21 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਾਮ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Jaswinder Kaur Translator